

NAWAŁNIE (2) *av*

nawałnie (2), [**nawalnie**].

nã-, [na-]; *drugie a jasne; e prawdopodobnie jasne (tak zwykle w -e).*

Sł stp notuje, Cn brak, Linde także XVII w.

*Gwałtownie, z impetem (2) : przykazał [Aleksander] Macedonom áby s sobą pędzili wieprze/
sktoremiby ízli nawałnie przeciw floniom [ut ipsum contra elephantum impetum sequerentur]. HistAl
I2; StryjKron 26.*

[Szereg: »nawalnie a prędko«: zdami fie iákoby przyiazd Iehu íyná Námfowego/ bo nawałnie á
prętko [*praiceps*] przybiega. *Leop 4.Reg 9/20 (Linde).*]

ASt